Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
nr. 28 (710)
joi 9 iulie
1959
8 pagini
30 bani

CITIȚI IN ACEST NUMĂR:

Spic cu spic, patriei snop!

1500 tone

A început bătălia recoltei. Harnicii secerători au pornit să adune, neobosiți, din zori pînă-n seară, belșugul de grîne. Combinele au ieșit în largul holdelor de aur ale multor gospodării agricole de stat sau colective. Rodul e bogat. Și tocmai de aceea, la îndemnul partidului, cei mai buni lucrători de pe ogoare au hotărît ca nimic să nu se piardă din această avuție a patriei.

In această privință și pionierii au un cuvînt de spus!

De ani de zile, mii și mii de pionieri și școlari din toate colțurile țării, animați de dragostea fierbinte de patrie, au venit pe miriști, în urma secerătorilor, desfășurînd larg flamura tradiționalei lor acțiuni: „Spic cu spic, patriei snop". Și an de an, patria a primit rodul hărniciei lor pionierești: sute de mii de kilograme boabe din spicele adunate de ei!

Anul acesta, încă și mai mulți pionieri și școlari își vor da întîlnire pe miriști. Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor a chemat pionierii și școlarii țării ca, în cinstea măreței sărbători a celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei, să adune 1.500 DE TONE BOABE DIN SPICE. Aceasta e o sarcină de onoare. Se vor înfrăți așadar în muncă avîntată pe miriști, pionierii și școlarii de la oraș cu cei de la sat. Vor răsuna cîmpiile de cîntecele prieteniei și hărniciei lor!

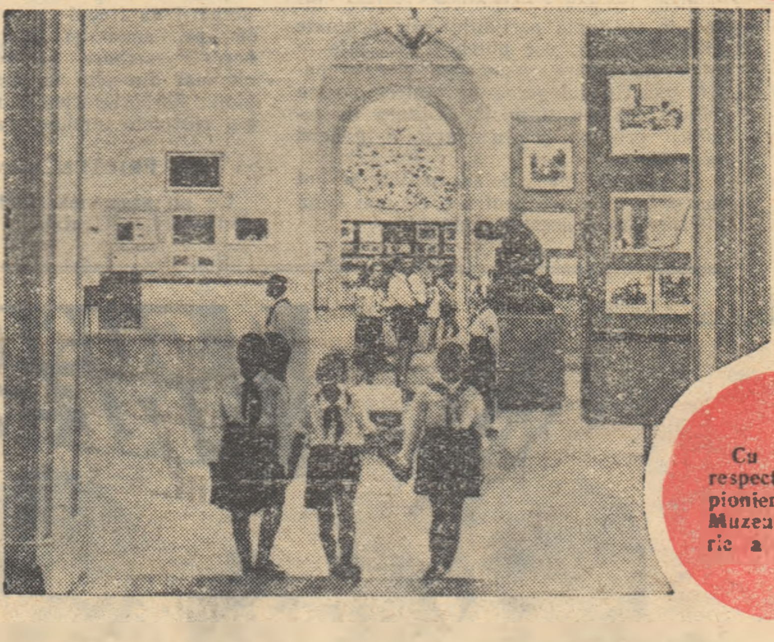
„Spic cu spic, patriei snop"... Va fi un snop zdravăn, cel de anul acesta: din el vor ieși 1 500 tone de boabe aurii. Știți voi ce înseamnă 1.500 de tone? Un tren lung, cu mai mult de o sută de vagoane, încărcat cu grîne! Ce important adaus la belșugul de pîine al patriei va fi acesta!

In fruntea locomotivei care va urni din loc, pufăind din greu, șiragul de vagoane încărcate cu boabe aurii, va fi scris: Patriei iubite, de la pionierii săi, cu fierbinte recunoștință, pentru copilăria însorită!

Acolo unde timpul e învins...

Sub cristalul acestei vitrine se află o scrisoare a eroului utecist Constantin Godeanu.

Cu emoție și respect pășesc pionierii prin Muzeul de Istorie a P.M.R.

Cu pași ușori, neauziți, pionierii trec de la un panou la altul, de la o vitrină la alta. Glasul cald al lectorului îi însoțește cu dragoste, călăuzindu-i prin mulțimea mărturiilor unor fapte care vor rămîne nepieritoare în memoria poporului.

— Iată, această machetă reprezintă o casă conspirativă a Partidului Comunist Romîn, din august 1944. Aici au fost închiși, după arestarea lor de către o formațiune de luptă patriotică, trădătorii Ion Antonescu și Mihai Antonescu. In condițiile înaintării victorioase a armatelor sovietice, a izbucnit insurecția armată condusă de P.C.R., pentru doborîrea dictaturii fasciste!

Emoția din glasul tovarășului lector nu e mai mică decît aceea din ochii pionierilor de la Tabăra locală nr. 1 din raionul Stalin, care vizitează Muzeul de Istorie a P.M.R. Mulți dintre ei nu sînt pentru prima oară aici, dar de astă-dată vizita lor are un caracter special; din multele săli și exponate ale muzeului, ei și-au ales pentru astăzi, pentru o mai bună cunoaștere și înțelegere a actului eliberării, numai sala închinată pregătirii și desfășurării insurecției armate de la 23 August 1944. Iată manifestele lansate în acea perioadă de Partidul Comunist Romîn, manifeste care chemau la luptă necruțătoare împotriva fasciștilor, iată obiecte care au aparținut unei grupe de partizani; iată o machetă ingenioasă care reprezintă alternativ un aspect din luptele eroice ale formațiunilor de luptă patriotică împotriva fasciștilor și un aspect al primirii entuziaste făcute de către oamenii muncii din București, victorioaselor armate sovietice.

Acele ceasornicului sar de la oră la oră, dar nimeni nu le ia în seamă. Aici, în sala muzeului, timpul își pierde puterea... Emoționați, pionierii privesc îndelung mărturiile acelor zile glorioase, în frea-mătul cărora s-a născut, prin lupta și jertfa oamenilor muncii în frunte cu clasa muncitoare condusă de partid, viața noastră nouă de astăzi. Fără îndoială, orele petrecute aici vor stărui multă vreme în amintirea pionierilor.

Vizita de astăzi le va ajuta să înțeleagă mai bine marea însemnătate a actului de la 23 August.

AL. OVIDIU ZOTTA

PRIETENIE

Ceea ce te impresionează în mod deosebit la copiii din Jimbolia e faptul că cei mai mulți dintre ei vorbesc trei limbi: romîna, maghiara și germana. E așa, nu numai pentru că acești copii locuiesc pe aceeași stradă și învață la școli apropiate... Acesta e mai ales rodul prieteniei ce se leagă, tot mai strîns, între ei.

Iată, bunăoară pioniera Mihalas Dora, învață la școala romînă, a terminat clasa a VII-a, iar Popa Lia este în clasa a V-a la școala maghiară. Cu toate acestea, aproape nu-i zi să nu le vezi împreună. Se joacă împreună, își povestesc una alteia impresiile despre cărțile citite sau se duc să vadă împreună un film bun... Și știți cum a învățat Lia așa de bine limba romînă? Conversînd cu Dora. Acum și Dora știe să vorbească mai corect limba maghiară.

Dar mai ales în activitățile pe care pionierii celor două școli le-au dus în comun s-a legat prietenia lor adevărată. Impreună au lucrat, de pildă, la înfrumusețarea parcului. Iar la sădirea puieților au pornit o adevărată întrecere prietenească. Cînd pionierii de la școala romînă au dat o serbare n-au uitat să-i cheme și pe colegii lor de la școala maghiară. Nu o dată s-au întîlnit ei și pe terenul de sport. La Festivalul raional al tineretului au fost și pionierii celor două școli, îmbrăcați în frumoase costume populare de prin partea locului. Ei au deschis defilarea ținîndu-se voioși de mîini, cîntînd împreună!

Simțămîntul prieteniei însuflețește cele mai multe din acțiunile pionierilor. Nu întîmplător au ales, bunăoară, pionierii din clasa a IV-a a școlii maghiare pentru serbarea de sfîrșit de an tocmai un tablou feeric reprezentînd înfrățirea dintre copiii tuturor naționalităților. Imbrăcați în pitorești costume romînești, maghiare, germane, sîrbești, ei au încins la sfîrșitul serbării o înflăcărată horă!

...Mulți sînt plecați acum prin tabere, sau la rude. Poștașul, însă va aduce și în aceste zile — prietenilor, de la prieteni, vești bune și vederi. E firesc. Doar prietenul nu poți să-l uiți nici cînd te despart cîteva străzi și nici cînd te despart zeci și chiar sute de kilometri de el!

ECATERINA BOKOR

In cinstea zilei de 23 AUGUST

Pionierii și școlarii din Drăgășani au hotărît să adune fier vechi din care să se construiască un tractor. Pînă acum au strîns 5.500 kg. Ei și-au propus ca pînă la 23 August să strîngă întreaga cantitate de fier vechi necesară.

„In fiecare zi, noi, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Simian, raionul Turnu Severin, mergem la cooperativa agricolă de producție din comună unde dăm o mînă de ajutor — ne scrie pionierul Gheorghe Ciulpan din clasa a VI-a. Astfel numai într-o singură zi am cules 300 kg de mazăre și peste 1.200 kg ceapă. Am ajutat și la prășitul florii soarelui".

„In satul Segarcea, raionul Slatina, se construiește acum o școală nouă — ne scrie pionierul Ghiță Procopie. Vrem să dăm și noi ajutor. In fiecare zi venim pe șantier și cărăm cărămidă, o dăm la mînă zidarilor, cărăm mortar, aducem apă și cernem nisip. Pe rînd, cîte o grupă de pionieri, merge cu mașina la gară și aduce cărămida. Vrem ca prin ajutorul dat, să contribuim și noi ca în toamnă școala să fie gata".

„Trenul — ștafetă"... așa se numește trenul cu care utemiștii timișoreni au trimis deunăzi oțelarilor din Reșița cantitatea de peste 1.500.000 kg fier vechi colectat din satele și orașele regiunii Timișoara.

In comuna Telejna, raionul Vaslui s-a început construcția unui frumos local pentru o școală de 7 ani. La realizarea acesteia participă cu multă dragoste și tineretul. Pînă în prezent ei au extras, pentru temelia școlii, mai bine de 40 m.c. de piatră din cariera locală.

Și tinerii din raionul Iași întîmpină cu realizări deosebite marea sărbătoare. Cei 3.000 de tineri încadrați în 153 de brigăzi utemiste de muncă patriotică, au redat pînă în prezent agriculturii mai bine de 360 ha teren și au plantat pe marginea șoselelor 9.500 de puieți.

Din viața pionierească

Cele mai frumoase inițiative, cele mai interesante acțiuni pionierești închinate Zilei de 23 August

Pe întreg cuprinsul țării pionierii, alături de frații lor mai mari utemiștii, au pornit să întîmpine măreața sărbătoare a celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei prin însemnate realizări în activitatea pionierească. In toate unitățile, pionierii vor organiza o seamă de acțiuni menite să-i ajute să cunoască mai din plin marile înfăptuiri din anii puterii populare precum și lupta înflăcărată a comuniștilor pentru fericirea poporului, vor participa la nenumărate acțiuni de folos patriotic. Vizite în uzine și fabrici, în unități socialiste din agricultură, întîlniri cu activiști de partid, focuri de tabără și serbări închinate patriei, partidului, copilăriei fericite, excursii în ținutul natal, îngrijirea monumentelor legate de lupta eroică a comuniștilor, acțiuni de înfrumusețare a orașelor și satelor — iată numai cîteva dintre acțiunile pionierești care se pot desfășura în aceste zile dinaintea lui 23 August.

Scrieți-ne despre cele mai frumoase inițiative ale voastre, despre cele mai interesante acțiuni pionierești închinate Zilei de 23 August. Noi le vom face loc în această pagină, într-o rubrică specială.

Sub umbra răcoroasă a copacilor se învață un nou cîntec.

Și în vacanță la posturile lor!

Colectivele de conducere ale unităților și detașamentelor de pionieri continuă și după închiderea anului școlar să-și îndeplinească sarcinile încredințate lor încă la alegeri. Ele vor fi motorul vieții de organizație a pionierilor și în taberele locale.

In fiecare tabără există o unitate de pionieri, cu detașamente și grupe. Cînd într-o tabără vin numai pionieri de la o singură școală, ei își păstrează organizarea și conducerea din timpul anului școlar. Insă acolo unde vin pionieri de la 2-3 unități, se va numi un colectiv de conducere comun, din activele pionierești ale acelor unități.

Intreaga activitate a taberei se va desfășura pe baza acțiunilor propuse de pionieri, care apoi vor alcătui programele de activități. Pentru reușita tuturor acțiunilor, activul pionieresc trebuie să mobilizeze toți pionierii în jurul lor și mai ales să asigure o bună frecvență în tabără.

Activul pionieresc organizează în fiecare zi de tabără ceremonialul de ridicare și coborîre a drapelului roșu, precum și serviciul pe tabără. Colectivul de conducere al unității se va îngriji de apariția unei gazete de perete (bilunară), alcătuind un colectiv de redacție al acesteia. Se va îngriji de asemenea de completarea jurnalului unității.

Colectivele de conducere ale detașamentelor și președinții grupelor vor avea grijă ca fiecărui pionier să i se încredințeze o sarcină precisă. La organizarea diferitelor acțiuni prevăzute în programul de activități nu va lucra doar activul pionieresc ci vor fi antrenați cît mai mulți pionieri. Iar la îndeplinirea sarcinilor trecute în caietul grupei toți pionierii din grupă vor lua parte. Fiecare pionier va avea o serie de sarcini în cadrul acțiunilor patriotice, bunăoară, să strîngă 5 kg fier vechi sau 2 kg boabe din spice, va fi însă, de datoria colectivelor de conducere să controleze felul cum pionierii își îndeplinesc sarcinile primite.

Așadar, și în zilele de vacanță, activele pionierești vor fi la posturile lor!

IN FIECARE TABĂRĂ — O BOGATĂ ACTIVITATE CULTURAL-ARTISTICA

Activitatea cultural-artistică va ocupa un loc de seamă în viața de fiecare zi a taberelor. Voi ce-ați plănuit să faceți în această privință? Dar cîte nu se pot face!... Iată, bunăoară...

CU CÎNTEC, INAINTE!

Nici nu e de conceput tabără pionierească în care să nu răsune cîntecul! Multe cîntece pionierești noi, precum și cîntece frumoase patriotice, cîntece inspirate din lupta partidului sau închinate Zilei eliberării, vor putea fi învățate în zilele de tabără. Asemenea cîntece puteți găsi în culegerea de cîntece pentru pionieri „Steaguri mici" (Editura tineretului) precum și în paginile gazetei noastre.

In taberele mari, detașamentele se pot lua și la întrecere pentru o cît mai bună interpretare a acestor cîntece!

CEI MAI BUNI RECITATORI...

...vor fi, fără îndoială, aceia care se vor alege într-un concurs de recitări organizat pe tabără. Răsplata cea mai bună pentru ei va fi faptul că numele lor va figura în programul serbării de 23 August.

Frumoase poezii vor găsi în volumele „Făurarii de frumusețe" de Cicerone Theodorescu, „Orele cîntatului cu copiii satului" de Ion Brad, etc. La focul de tabără ei vor putea citi și din frumoasele poeme „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu, „Cîntec de leagăn al Doncăi" de M. Breslașu și „Vară fierbinte" de V. Tulbure.

MANIFESTARI ARTISTICE

Pionierii pot prezenta un program artistic la clubul muncitorilor de la o uzină apropiată, la căminul cultural, în fața părinților, sau chiar la arie. Fiecare detașament, pe rînd, va putea pregăti de asemenea cîte-un mic program artistic pentru focurile de tabără.

Cea mai importantă manifestare artistică din tabără va fi însă serbarea închinată Zilei de 23 August. Programul serbării va trebui cu grijă alcătuit, încă de pe acum și pregătit cu temei. Această serbare va trebui să exprime cît mai din plin dragostea de patrie a pionierilor, dragostea și recunoștința pentru părintele înțelept, partidul.

UN PRIETEN BUN: CARTEA

Cu un asemenea prieten e greu să te plictisești! Căutați-l în biblioteca taberei. Fiecare tabără trebuie să aibă cel puțin o bibliotecă volantă alcătuită din cele mai bune cărți împrumutate de la școală sau aduse de către pionieri.

Apoi, o carte pe care au citit-o toți ar putea constitui un subiect de discuție. La focul de tabără, pionierii ar putea sta de vorbă și despre eroii cei mai îndrăgiți din cărțile citite.

ȘI-UN ALT PRIETEN... MAI VORBAREȚ

Ați ghicit? E aparatul de radio. Sînt atîtea emisiuni atrăgătoare pentru copii, în fiecare zi. Iată cîteva dintre ele: „Salut voios de pionier", „File din istoria luptelor pentru libertate și dreptate ale poporului nostru", „Prietena noastră cartea", „Teatru la microfon pentru copii", „Vreau să știu", „Emisiunea muzicală pentru copii"... Nu rămîne de cît să vă așezați în jurul aparatului de radio și să le ascultați în colectiv.

★

Posibilități pentru desfășurarea în tabără a unei bogate activități cultural-artistice sînt multe. Ar mai fi de amintit concursurile — printre altele, se vor organiza în cinstea lui 23 August, la casele de pionieri și în tabere, concursuri literare, de desene sau de obiecte lucrate de pionieri. La ștafeta cultural-sportivă a tineretului din fiecare raion, vor lua parte și pionierii. Atrăgătoare vor fi și carnavalurile pionierești... Important e însă ca „activitatea cultural-artistică să fie bine organizată, încît ea să cuprindă pe toți pionierii care vin în tabără.

De obicei, sosirea presei în tabără e un moment de bucurie pentru copii. Miinile răsfoiesc cu grabă paginile noului număr al „Scînteii pionierului" sau al „Cravatei roșii" și ochii vor parcă să prindă dintr-odată toate noutățile!...

Folosind cu pricepere tot ce aduce nou fiecare număr de gazetă sau revistă, veți avea încă un ajutor prețios în organizarea unei vacanțe plăcute.

Bunăoară, se poate organiza citirea pe grupe, a unor articole mai importante. Intr-un detașament, pionierii pot asculta un jurnal vorbit, alcătuit pe baza știrilor adunate din gazetă. Tot în felul acesta, va putea fi prezentat pionierilor un tablou al avîntului constructiv al oamenilor muncii din uzine și fabrici, de pe ogoare, de pe șantierele patriei, în întîmpinarea Zilei de 23 August. Altădată, pionierii vor călători pe întinsul țării sovietice, pe urmele marilor realizări ale constructorilor comunismului. Poeziile publicate în „Scînteia pionierului" sau în „Cravata roșie", povestirile inspirate din viața voastră fericită, evocările zilelor de aprigă luptă pentru eliberarea patriei, pot fi citite și la focurile voastre de tabără.

De mult folos poate fi presa și activului pionieresc, pentru că ea pune la îndemînă o seamă de îndrumări practice, precum și experiența bună cîștigată de numeroase unități, detașamente și grupe de pionieri în organizarea vacanței de vară.

PROGRAMUL DE ACTIVITĂȚI

Acum cînd alcătuiți programul de activități al unității de pionieri din tabără pe timp de o lună este bine să țineți seama că, el se cere să fie o oglindă a felului cum pionierii au hotărît să întîmpine Ziua de 23 August.

Unitatea de pionieri va putea organiza în acest timp, una sau mai multe vizite, bunăoară într-o întreprindere metalurgică, în G.A.C., pe un șantier de construcții, la un S.M.T. etc. Cu acest prilej muncitori fruntași vor fi invitați să povestească despre trecutul fabricilor, despre dezvoltarea lor în anii puterii populare, sau despre planurile de viitor. Pionierii vor putea da în fața lor programe artistice. Vizita la G.A.C. va putea prilejui și cîteva acțiuni comune ale pionierilor de la oraș și sat ca de pildă organizarea unei șezători închinată Zilei de 23 August, în jurul unui foc de tabără.

Chemînd oameni de seamă, luptători comuniști, activiști de partid, sau ofițeri ai armatei noastre populare, în mijlocul lor, pionierii vor putea afla mărturii vii ale luptei comuniștilor sau ale bravilor ostași pentru făurirea actului de la 23 August. Se pot organiza asemenea întîlniri chiar și în preajma unor locuri istorice legate de lupta partidului în anii de cruntă ilegalitate.

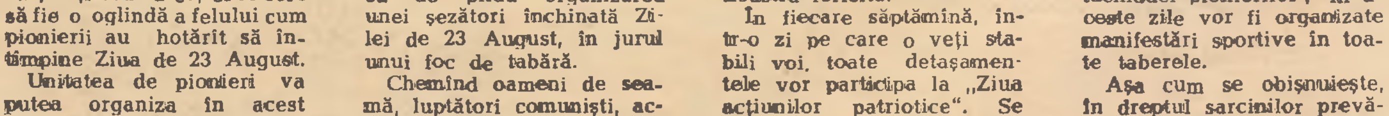
Trebuie ca toți pionierii să fie antrenați la învățarea unor cîntece și poezii despre partid, despre viața noastră fericită.

În fiecare săptămînă, într-o zi pe care o veți stabili voi, toate detașamentele vor participa la „Ziua acțiunilor patriotice". Se vor propune în acest sens obiective concrete: ce acțiuni de înfrumusețare a orașului sau satului va întreprinde unitatea, cît fier vechi și cîte kilograme de spice va aduna etc.

Mai poate fi trecută în programul de activități și o excursie mai mare, bunăoară la Doftana, precum și o serie de excursii mai mici pentru cunoașterea orașului sau comunei natale. Trebuie să se țină seamă și de faptul că între 18—22 august are loc finala Spartachiadei pionierilor; în aceste zile vor fi organizate manifestări sportive în toate taberele.

Așa cum se obișnuiește, în dreptul sarcinilor prevăzute în programul de activitate vor fi trecute și răspunderile precise precum și termenele de îndeplinire.

Acestea sînt doar cîteva indicații de acțiuni pe care le-ați putea organiza în tabăra voastră. Rămîne ca voi să vă gîndiți și la altele.

Din experienţa pionierilor sovietici

DRUMEŢIND PRIN ŢINUTUL NATAL

Nu demult, într-una din expediţiile detaşamentului nostru de turişti, ne-am oprit şi pe la sovhozul 641 să vedem crescătoria de animale. Am plecat de acolo cu o mulţime de impresii. Tocmai ne pregăteam să facem un popas, cînd, ne-am auzit strigaţi de-un grup de copii localnici.

— Salut prietenesc, turiştilor... din partea turiştilor!

S-au apropiat. Ne-au spus că şi în sovhozul lor sînt mulţi amatori de turism, că au întreprins şi ei citeva expediţii prin împrejurimi. Ne-au arătat şi cîteva fotografii făcute de ei şi ne-au citit din caietul de însemnări. In timpul acesta, ce să vezi? Cîţiva dintre ai lor numai ce dau o fugă pînă la lotul şcolar şi se întorc cu cîteva coşuri încărcate cu... dovlecei, cartofi, ardei, roşii!

— Haideţi, să pregătim o masă împreună! au propus ei.

Am aţîţat focul, am curăţat legumele şi am gătit nişte mîncăruri grozave! A fost o masă veselă.

După amiaza aceea am petrecut-o împreună cu noii noştri prieteni. Intre timp mai apăru încă o grupă de turişti, tot din Kustanaia, ca şi noi, dar de la Şcoala nr. 14. Pe înserat am aprins un foc de tabără, la marginea pădurii. L-am numit „focul prieteniei". Răsuna pădurea de cîntecele noastre. Am pornit şi un joc: „cine-i mai iscusit" — îi spune. In joc avea să se aleagă cine ştie a aprinde mai iute un foc de tabără, cine poate coase mai iute şi mai bine un nasture, cine se pricepe să semnalizeze mai bine cu fanioanele şi multe altele...

Acum, iar ne pregătim de drum. Plănuim să ne îndreptăm către sovhozul „Scerbakov". Ne interesează mult istoria acestui sovhoz renumit. Vom întîlni acolo mecanizatori de frunte, pe care-i vom ruga să ne povestească despre munca lor. Am pregătit şi un program artistic pe care-l vom da în cinstea lor. Vrem de asemenea să legăm prietenii cu copiii din sovhozul acesta.

Detaşamentul tinerilor turişti de la Şcoala nr. 11 oraşul Kustanaia

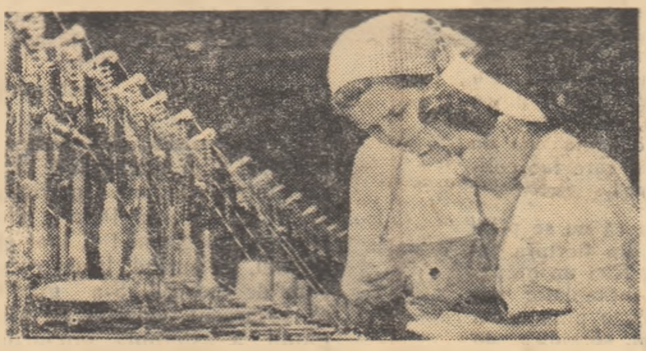

Puiul de vulpe, pierzîndu-se de-ai săi, s-a pomenit în poiana taberei de pionieri a Şcolii nr. 123 din Podmoskovie. Aici şi-a găsit însă, un prieten bun: pe Vova Vasiliev.

Inceputul unei prietenii

15 iunie 1959... Pentru pionierele Şcolii de 7 ani nr. 15 din Bucureşti, aceasta a fost o zi mare: au venit să facă practică la „Tehnica textilă". La început au fost conduse prin toată fabrica, li s-a explicat rostul şi denumirea maşinilor, apoi au fost „repartizate" la cîte o maşină...

La început Julieta Dăscălescu a stat şi a privit uluită; maşina se învîrtea repede, repede că abia putea fi urmărită. Dar nu mai puţin repede se mişcau mîinile citoarelor la bobinat, la răsucit şi au primit, bunăoară să selecţioneze dintr-o grămadă de ţevi pe cele mai bune, să le aşeze în lăzi.

Primele cunoştinţe. Muncitoarea fruntaşă Ecaterina Novăceanu explică „ajutoarei" sale,pioniera Mariana Andronache cum se bobinează.

muncitoarei de lîngă ea. Tovarăşa Elveţia Sîrbu, într-o clipă de răgaz, îi spuse:

— Vezi, asta-i maşina de canetat. Firele trec de pe ţevile mari pe acestea mai mici... Ah, s-a rupt firul! Şi Julieta văzu cu acest prilej cum se leagă firul.

In zilele petrecute în fabrică, fetele n-au stat numai să privească. Au ajutat muncitoarele în cele mai variate munci. Sarcină importantă.

— Noi ne bazăm pe munca voastră. Sperăm că nu va trebui să reluăm munca după voi. Uitaţi-vă, ţeava asta e defectă. Dacă se bobinează pe ea, se încurcă firele, se rup şi munca ţesătoarelor noastre va fi mai grea.

Pioniera Ştefănescu Anca, responsabila echipei a II-a s-a uitat la tovarăşele sale cu subînţeles. Nimeni n-a spus nimic. Dar de la această mică discuţie ochii fetelor erau, cum se zice, „în patru". Aşa se face că aproape în fiecare zi ele au selecţionat şi stivuit cîte şase lăzi.

...Zilele au trecut una după alta. A venit şi ultima zi de practică. O dată cu ea, şi surprizele! La sfîrşitul orelor de muncă, muncitorii au petrecut împreună cu noii lor prieteni cîteva ore vesele. Au cîntat, au dansat, au spus poezii. Pioniera Schwartz Iulia a recitat şi o poezie originală închinată muncitorilor de la „Tehnica textilă", Ştefănescu Anca le-a predat două desene înfăţişînd pionierii la lucru în fabrică.

Muncitorii au aplaudat cu căldură. Fiecare se gîndea că în aceste două săptămîni au prins drag de pionierele acestea destoinice.

Trecînd acum cîteva zile pe la „Tehnica textilă" am văzut numărul nou al gazetei de perete. Erau acolo şi poezia Iuliei Schwartz, şi desenele Ancăi Ştefănescu şi un articol de fond. Şi ştiţi ce scria în acel articol? Că 40 de pioniere de la Şcoala de 7 ani nr. 15 din Bucureşti, au lucrat în fabrică 3000 ore. Că au învăţat să bobineze, să caneteze şi să răsucească şi că în afară de aceasta, au selecţionat şi stivuit 100 lăzi de ţevi, ceea ce reprezintă munca a 25 de muncitori în opt ore!

GETA COSTIN

„AM FOST LA MOSCOVA!..."

In ziua aceea, pionierii Şcolii medii din oraşul Bicaz erau la şcoală. Păreau nerăbdători; aşteptau pe cineva. Şi iată că pe portiţa grădinii intră un tînăr blond, potrivit de statură; minerul Panaitescu Dumitru, de pe şantierul Tunel-Uzină. Tînărul acesta care participase la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, venise să le vorbească despre Moscova, despre marea întîlnire a tineretului.

— Moscova era plină de steaguri multicolore, cîntece şi voie bună! începu tînărul. Primii care ne-au întîmpinat au fost pionierii. Ne-au ieşit înainte cu braţele pline de flori. Am făcut schimb de insigne, de adrese...

Şi uite aşa, alături de el, pionierii au făcut o călătorie imaginară pe minunatele bulevarde ale Moscovei, au străbătut marile săli ale Kremlinului unde lucrează conducătorii iubiţi ai poporului sovietic.

Tovarăşul Panaitescu a povestit apoi şi despre tinerii cu care s-a întîlnit acolo.

— In zilele Festivalului am stat de vorbă cu tineri mineri din Anglia şi din alte ţări capitaliste. De la ei am aflat că în ţările capitaliste şi colonii, copiii de vîrsta voastră, muncesc în minele şi uzinele capitaliştilor, pentru ca să poată trăi. De şcoală nici vorbă... Pentru asta trebuie să ai bani... Le-am povestit şi eu despre viaţa nouă, frumoasă pe care o trăieşte poporul nostru. Le-am spus despre voi că aveţi şcoli multe, palate şi case ale pionierilor, că prin grija partidului nostru voi trăiţi azi o copilărie fericită...

Au urmat numeroase întrebări puse de pionierii Manolescu Decebal din clasa a III-a, Olaru Liliana din clasa a VI-a şi alţii. Discuţia s-a prelungit mult timp; despre Moscova sînt foarte multe lucruri frumoase de povestit. S-a povestit şi despre oraşul Festivalului de anul acesta. Peste puţin timp, la Viena, vor răsuna glasurile tinerilor pentru o viaţă fericită, pentru apărarea păcii.

ILEANA BRADU

SCURTE ŞTIRI

● „Despre pace şi prietenie, despre viaţa noastră fericită discutăm prin scrisorile noastre cu prietenii de peste hotare, ne scrie colectivul de conducere al unităţii nr. 16 din comuna Matca, raionul Tecuci, regiunea Galaţi. Şi pentru ca delegaţii tineretului la Festivalul de la Viena să cunoască şi portul nostru, lucrăm un costum naţional pe care îl vom trimite acolo".

● „Toate detaşamentele unităţii noastre — ne scrie pioniera Zelea Virginia din Satu Mare, împreună cu prietenii noştri de la Şcoala medie maghiară am pornit în cinstea Festivalului, o acţiune de strîngere a fierului vechi. Pionierii ambelor şcoli au strîns pînă acum 10.000 kg".

● „Parcul prieteniei" — aşa au dat numele noului parc, amenajat de ei, pionierii din comuna Greci, raionul Măcin. Au sădit flori, au plantat puieţi şi acum în apropierea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Viena îl vor amenaja şi mai frumos.

● Şcoala de 7 ani nr. 155 Bucureşti. Camera pionierilor e transformată astăzi într-un adevărat atelier. Unii desenează, alţii decupează fotografii din ziare şi reviste, scriu articole. Toate acestea vor fi puse la „Colţul Festivalului" pe care-l vor face în tabăra locală.

SĂ ÎNFRUMUSEŢĂM ORAŞELE ŞI SATELE PATRIEI

Strada şcolii e ca nouă

Iar ploua. Cu ciudă, pionierii intrau pe rînd sub streaşina şcolii. De cînd aşteptau ei vreme frumoasă!...

Dar, în prima zi fără ploaie, în faţa şcolii, pionierii au venit cu toţii.

— Să-ncepem, spuse Dinu Ion, preşedintele unităţii.

In privinţa organizării hotărîseră de mult cum vor lucra. Se ştia că în echipa întîia sînt cei dintr-a V-a şi a VII-a A, iar în echipa a doua, clasa a VI-a şi a VII-a B. Se ştia şi locul fiecăreia dintre ele şi mai ales... condiţiile întrecerii.

Strada stricată pe-alocuri de ploi, devenise un adevărat şantier. Unii pionieri adunau pietrele, alţii le încărcau în roabe, alţii nivelau.

Şi gropile au dispărut. In locul lor se întinde acum strada dreaptă, curată, aşa cum o doreau pionierii.

„Harnici pionieri" au zis şi muncitorii care locuiesc pe strada şcolii, cînd s-au întors de la lucru.

Intr-adevăr, pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 10 din Ploeşti, sînt gospodari buni. Ei vor ca oraşul lor drag să fie cît mai curat şi frumos. Şi de aceea, au înfrumuseţat nu numai grădina şcolii lor, au reparat nu numai strada aceasta, dar, au lucrat zile în şir şi în parcul din faţa gării unde au tuns iarba, au aranjat aleile. Şi florile din jurul monumentului aviatorilor, tot ei le-au pus. Tot ei le udă şi le îngrijesc.

Şi dacă-l întrebi cine a cîştigat întrecerea şi cine a lucrat mai mult şi mai bine or să-ţi spună:

— Ştiţi, au lucrat amîndouă echipele bine, şi Santa Paul din clasa a V-a şi colegul lui, Ioniţă Constantin, şi Dinu Ion dintr-a VII-a A şi Zaharescu Şerban dintr-a VI-a şi Bulău Elena tot dintr-a VI-a...

La răspunsul acesta îţi dai seama că într-adevăr este greu să precizezi cine a cîştigat întrecerea.

E. CIRMACIU

„A noastră va fi strada cea mai frumoasă!". Aşa gîndesc sute şi sute de pionieri care au ieşit în aceste zile la acţiunile de înfrumuseţare a cartierelor în care locuiesc.

Oamenii muncii întîmpină marea sărbătoare — 23 August

Oțelarii de la Hunedoara

Nici o bucată de metal risipit! Aceasta e lozinca cu care harnicii oțelari hunedoreni întîmpină marea sărbătoare — 23 August.

Ei se străduiesc să dea patriei cît mai mult oțel — pentru locomotivele ce aleargă cu iuțeala vîntului pe șine, pentru combinele ce în momentul de față adună aurul lanurilor bogate.

Numai cu metalul economisit pînă în prezent de către oțelarii de la Hunedoara, se pot fabrica 1556 tractoare „UTOS-26" sau 280 combine!

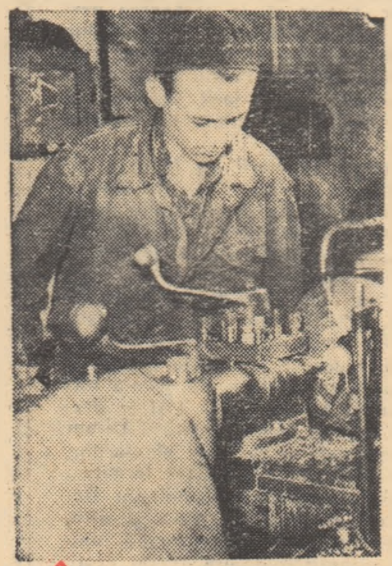
Telegramă de pe vasul „Berezina"

Și marinarii sînt în primele rînduri!...

De pe bordul vasului romînesc „Berezina", care a părăsit zilele trecute portul Constanța au fost transmise printr-o telegramă angajamentele luate de echipaj în cinstea zilei de 23 August.

„In cinstea celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, se arată în telegramă, echipajul navei „Berezina" se angajează să-și îndeplinească și să depășească planul ce îi revine și cheamă la întrecere socialistă toate navele noastre maritime comerciale"...

Astfel întîmpină bravii marinari marea sărbătoare ce se apropie.

E o mîndrie să te afli printre cei din frunte... așa cum e și tînărul strungar Tiberiu Witlinger de la combinatul „1 Mai" din Satu-Mare.

Popas lîngă o... „piatră de hotar"

Pe cîmpia unde, odinioară, creșteau în voie bălăriile, acum se înalță edificiul impunător al fabricii de rulmenți din Bîrlad, construită în anii de după eliberare.

Pe geamul din stînga autobusului în care ne aflăm, se profilează o bucată colțuroasă de zid, afumată de jetul exploziilor. O... piatră de hotar la răspîntia vremii de dinainte și de după 23 August.

Cu cincisprezece ani în urmă, pe locul unde se vede acum ruptura de zid, era fosta clădire a Școalei Normale de băieți din Bîrlad, transformată de fasciști în spital. Cruzimea și lașitatea nu i-a părăsit pe hitleriști nici în ultima clipă. Văzîndu-se încolțiți din toate părțile, ei au pus dinamită sub paturile răniților, zvîrlind clădirea în aer.

Mărturie a acelor vremi crîncene, a rămas azi și bucata aceasta de zid învechit, pe care o am înaintea ochilor. Dincolo de ea, la cîțiva pași, au răsărit în ultimii ani, ca din pămînt, blocuri zvelte din cărămidă roșie, prin fața cărora văd zbenguindu-se veseli copiii metalurgiștilor de la fabrica de rulmenți. Bîrladul modern începe de fapt aici, la hotarul vechiului tîrg. Aici se înalță edificiul grandioasei fabrici, ce dă orașului viața intensă, clocotitoare...

Ne aflăm în secția forjelor. Pe fața de metal a mașinilor, se pot citi numele unor orașe dragi: Moscova, Leningrad... Utilajul sovietic înzestrează de altfel întreaga fabrică.

Ne oprim îndelung la echipa utemistului Hohui Gheorghe. Uite-l, înșfăcînd cu alți forjori bara de oțel și așezînd-o pe role, un fel de scripete orizontal. Drugul „înghițit", bucată cu bucată, de mașina uriașă devine în cîteva clipe... inele pentru montajul rulmenților.

★

Turnătoria e, fără îndoială, una din secțiile din fabrică ce te cucerește de cum îi treci pragul. Aici am întîlnit pe harnicii muncitori Hondru Gheorghe, Grecu Ștefan, Ceapă Vasile și alții, ce, ca niște alchimiști moderni și iscusiți, prefac alama fluidă în... aur! Cum adică? Rulmentul cuprinde în componența lui, în afară de cele două inele, și așa numitele colivii, ce găzduiesc șiragul bilelor, avînd grijă să le țină la o anumită distanță una de alta. Turnătorii sînt aceia care fac coliviile cu strălucire de aur!

Grija lor cea mare e să nu se piardă nici un strop din fiertura jucăușă a cazanelor. Nici un grăunte de metal risipit! Nu întîmplător valoarea economiilor realizate pînă acum de metalurgiștii bîrlădeni, se ridică la peste 2.500.000 lei. O cifră grăitoare, ce se înscrie în cartea de aur a realizărilor remarcabile cu care harnicii muncitori de la fabrica de rulmenți din Bîrlad întîmpină aniversarea marii sărbători de la 23 August!

AL. DINU IFRIM

Meșterul lui Petrică

„Acuș e gata! se bucură Petrică, întorcînd patentul nou-nouț la care lucrează, pe o parte și pe alta, și lustruindu-l bine cu o foaie de șmirghel. Trebuie să iasă ca lumea, că altfel mă fac de rușine. I-l arăt meșterului doar!"

Petrică parcă-l și vede pe... meșterul său, studiindu-i piesa dintr-o singură privire: tovarășul Gavrilă Petre știe tehnică, nu glumă! A luat și premiu, de curînd, la un concurs de inovații. S-a gîndit el, tovarășul Gavrilă ce s-a gîndit, a așternut gîndurile pe hîrtie, și s-a dus la cabinetul tehnic:

— De ce să pierdem atît timp și material, cu perforatul la strung, a suportului de basculantă? O gaură se dă în 15 minute la strung. Dacă fac o matriță din metal dur, s-a schimbat socoteala: o gaură pe minut! Mai mult, ne rămîn și discurile de metal, decupate. Facem din ele sute și sute de șaibe și plăcuțe-suport pentru scaunele de la autobuse. Facem, așadar, și economie de mii și mii de lei.

Inovația despre care e vorba în rîndurile de mai sus a devenit faptă, demult. Autorul ei se străduiește acum să facă alta.

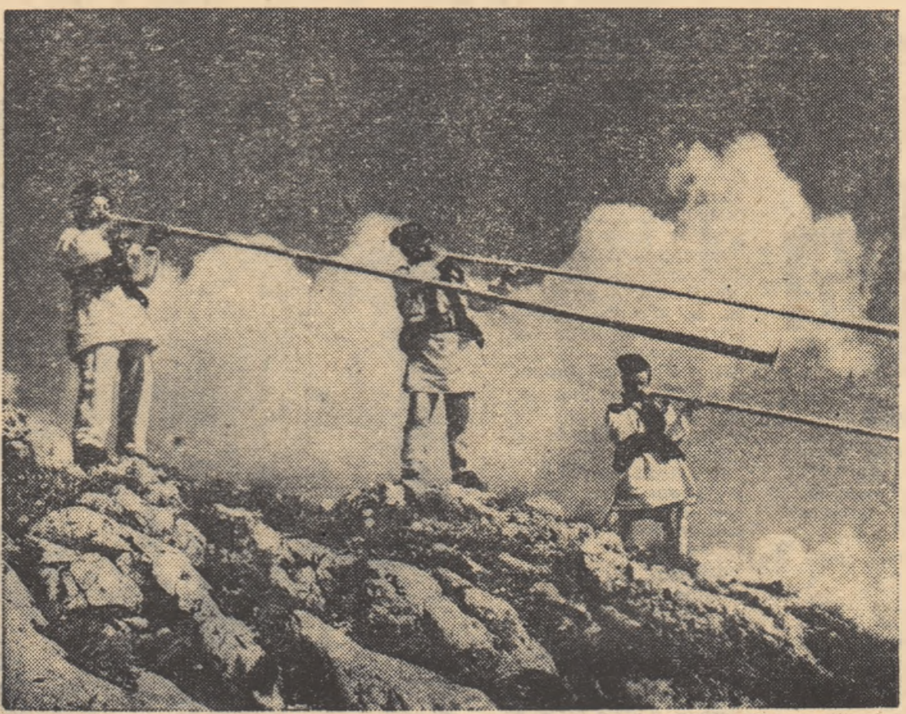
Dar poate că vă întrebați, cine e acest inovator inimos, pentru care are atîta admirație învățăcelul său, Petrică Potalcă, elev la Școala profesională de pe lîngă uzinele „Tudor Vladimirescu"? O fi cumva tovarășul Gavrilă Petre vreun muncitor veteran, cu mustață răsucită și albit de vreme? Nicidecum! „Meșterul" lui Petrică, n-a împlinit încă 23 de ani! E un utemist harnic și entuziast: unul dintre tinerele vlăstare ale uzinei „Tudor Vladimirescu" din Capitală.

AL. PROFIRIU

Buciumașii din Cîmpulung

Arta populară a cunoscut în anii regimului democrat-popular un avînt nemaiîntîlnit, ridicîndu-se din mijlocul oamenilor muncii nenumărați artiști de talent.

Fotografia de față ne înfățișează echipa de buciumași a ceferiștilor cîmpulungeni. Buciumașii și-au ales ca loc de repetiții stîncile „Pietrele Doamnei" de pe masivul Rarăului.

reportaj — știri — informații — noutăți tehnice — reportaj

O importantă realizare a științel și tehnicii sovietice

Lansarea unei noi rachete balistice

La 2 iulie 1959, ora 6,40 (ora Moscovei) a fost lansată o nouă rachetă balistică geofizică.

Racheta a fost utilată cu aparataj pentru studierea zonei de ultraviolete a spectrului solar, a structurii ionosferei, a roiului de micrometeoriți, a direcției și vitezei curenților de aer la diferite altitudini, precum și cu aparataj pentru determinarea densității, presiunii, temperaturii și compoziției atmosferei la diferite altitudini.

Pentru studierea funcțiilor vitale ale animalelor în condițiile ridicării la mare altitudine în rachetă au fost introduse animale de experiență: doi cîini (Otvajnaia și Snejinka) si un iepure de casă. Cîinele Otvajnaia a fost lansat cu racheta pentru a treia oară.

Greutatea totală a aparatajului științific și a animalelor aflate în rachetă este de peste 2.000 kg.

Lansarea s-a desfășurat normal. Sistemul de salvare a asigurat aterizarea după desprinderea de rachetă a compartimentului și containerului cu aparatajul științific și animalele de experiență.

Potrivit datelor preliminare, programul de cercetări a fost îndeplinit și au fost obținute materiale valoroase în legătură cu toate problemele.

S-au obținut pentru prima oară informații despre compoziția gazelor ușoare din atmosferă.

Starea animalelor după aterizare este bună. Ridicarea în repetate rînduri a acelorași animale a permis să se obțină date cu privire la adaptarea animalelor la zborurile cu rachete. Au fost obținute date noi cu privire la comportarea animalelor.

Materialele obținute sînt prelucrate și studiate.

EXPOZIȚIA DE LA COLLISEUM A STÎRNIT UN VIU INTERES

Zilnic, o mare animație domnește în piața Columb din apropierea clădirii Colliseum (din New-York) unde se află instalată expoziția sovietică. Încă din primele ore ale deschiderii expoziției mii de oameni trec prin porțile larg deschise îndreptîndu-se spre diferite standuri sau exponate. Expoziția a stîrnit un viu interes în rîndurile americanilor. In numai cîteva zile de la deschidere numărul vizitatorilor s-a apropiat de 200.000. Printre realizările cele mai de seamă ale Uniunii Sovietice se găsesc aici cei trei sputnici, macheta rachetei cosmice care se învîrtește în jurul soarelui, machete ale primei centrale atomo-electrice, ale celor mai mari hidrocentrale din lume, a primului spărgător de gheață atomic. Tot aici sînt expuse instrumente pentru studierea energiei hidrogenice, aparate electronice de calculat și diferite mașini și aparate din toate domeniile științei. Mulți vizitatori admiră tehnica sovietică care a realizat avioanele cu reacție pentru pasageri TU-104, TU-114, TU-110 care întrec din multe puncte de vedere reactorul american pentru pasageri „Boeing" sau „Douglas". Referindu-se la transportul comercial american senatorul american Bartlett scria la 28 iunie a.c. „regret să raportez că este încă un domeniu unde sîntem rămași în urmă".

Mare interes trezește și secția unde sînt expuse cele mai noi mașini unelte sovietice. Mulți muncitori americani mai vîrstnici sau mai tineri privesc entuziasmați la aceste realizări. O freză verticală cu comandă-program este pusă în funcțiune de un maistru sovietic.

Vizitatorii iau cu asalt pe maistrul sovietic întrebîndu-l despre tehnica sovietică sau despre nivelul de trai al muncitorilor sovietici. Mulți rămîn uimiți cînd aud că muncitorii sovietici au concedii plătite, sau cînd aud despre posibilitățile lor de a urma diferite institute tehnice.

Specialiștii americani care au vizitat expoziția au fost profund impresionați de ultimele noutăți sovietice în domeniul industriei constructoare de mașini unelte.

Expoziția sovietică așa cum a fost organizată a făcut să se afirme cu mai multă tărie succesele țării constructoare a comunismului, succese care bucură pe toți oamenii cinstiți.

SĂRBĂTOAREA POPORULUI MONGOL

Un aspect al Universității „Cioibalsan" din Ulan-Bator.

La 11 iulie 1959, poporul mongol sărbătorește 38 de ani de la victoria revoluției populare și formarea primului guvern popular. Răsturnarea dominației prinților și hanilor, și trecerea puterii în miinile maselor populare a deschis drum nou, luminos, Republicii Populare Mongole, care pornind la construirea socialismului își făurește azi o viață tot mai fericită.

Pînă la revoluția populară din 1921, Mongolia a fost una dintre cele mai înapoiate țări din Asia, principala îndeletnicire a majorității populației fiind creșterea vitelor. Cu ajutorul frățesc, neprecupețit primit din partea Uniunii Sovietice, R. P. Mongolă a început și continuă să-și desfășoare construcțiile unor grandioase întreprinderi industriale. Minele de cărbune au fost înzestrate cu tehnica cea mai modernă, s-au construit șosele asfaltate, precum și primele căi ferate și linii de telegraf.

De unde pînă la revoluție, în Mongolia doar 7 la sută din populație știa carte, astăzi nu se mai poate vorbi de analfabeți. Pentru copiii și tineretul țării prietene s-au deschis larg porțile a sute de școli elementare, medii, pedagogice, tehnice și institute de învățămînt superior. Numai în 1958 la universitatea „Cioibalsan" din Ulan-Bator (capitala țării) au studiat peste 5200 de studenți.

După victoria revoluției populare, Mongolia a cunoscut o dezvoltare în toate domeniile de activitate. Mongolia populară e astăzi un stat puternic, înfloritor, din marea familie a țărilor socialiste, care luptă pentru pace și prietenie în lumea întreagă.

Autoritățile rasiste din statul Alabama din S.U.A. au ordonat scoaterea din rafturile bibliotecilor din acest stat a unei cărți pentru copii intitulată „Nunta iepurilor", pentru motivul că textul și ilustrațiile sale înfățișează nunta dintre un iepure alb și unul... negru.

— Pentru crima de a vă fi jucat împreună, nu avem nici un fel de lege în jungla noastră, de aceea o să vă judecăm după legea junglei imperialiste!

NEGUȚĂTORII de COPII

Pofta nesățioasă de cîștig a oamenilor de afaceri din S.U.A. născocește mereu alte soiuri de negoț, din care să-și poată căptuși buzunarele cu dolari. Ei vînd de toate, începînd cu bombardiere grele și terminînd cu bretele și gumă de mestecat. Uneori însă, consumatorii americani se satură. Se satură de bombardiere (pe care nu le cumpără cetățenii, ci statul dar... tot din banii cetățenilor). Se satură și de bretele și de gumă de mestecat. Mintea isteață a neguțătorilor americani a găsit totuși un leac: exportul. Trimit marfa lor, care nu mai trebuie nimănui, în alte țări ai căror conducători le sînt slugi supuse. Și una din aceste țări e Italia.

„Marfa" aceasta — tunuri, bombardiere și rachete atomice — adusă din America, e o povară grea pe umerii poporului italian, care n-are nevoie de ea, fiindcă nimeni nu-l amenință, dar care o plătește cu milioane de lire. Mizeria bîntuie cu tot mai multă furie în Italia, concedierile se țin lanț, salariile sînt tot mai mici, alimentele tot mai scumpe. Acestea sînt roadele „afacerii" pentru poporul italian. Buzunarele negustorilor din S.U.A. însă se umflă neîncetat. Cu dolarii aceștia ei se laudă că „pot cumpăra totul, chiar și poporul italian". Și au început să-și pună în aplicare aceste cuvinte mîrșave: domnii bogătași americani cumpără copii italieni...

Nu este un basm înfiorător, cu vrăjitoare și căpcăuni. E o realitate: misiții bancherilor americani colindă Italia de Sud și Sicilia — regiunile unde mizeria bîntuie mai cumplit — și cumpără pe nimica toată, copii pe care părinții lor nu mai au cu ce-i hrăni. Nici o pană, oricît de măiastră, n-ar putea zugrăvi jalea și disperarea acestor părinți, siliți să-și vîndă copiii spre a nu-i mai vedea stingîndu-se de foame...

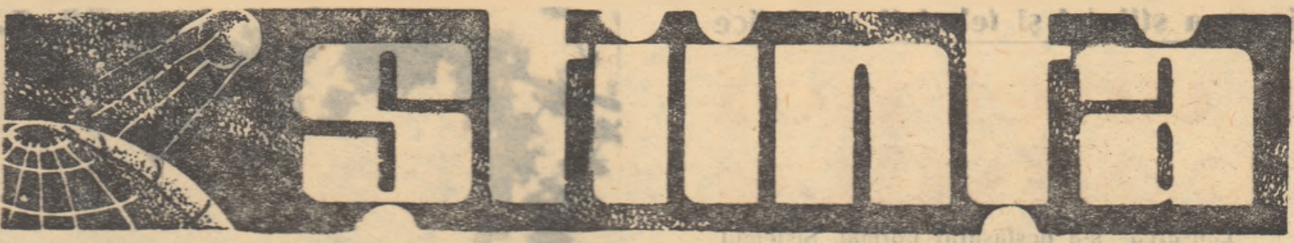
Numai că socotelile neguțătorilor din S.U.A. dau uneori greș. Poporul italian nu este o marfă pe care o pot cumpăra cînd poftesc. Ne mai putînd răbda mizeria, muncitorii, oamenii simpli din Italia s-au ridicat la luptă. Glasul metalic al sirenelor, vestind greva, a răsunat în întreaga Italie, de la un cap la altul. Mai întîi au încrucișat brațele, textiliștii. Li s-au alăturat cei de la întreprinderile de morărit, cei de la fabricile de beton, muncitorii agricoli, funcționarii, etc. Alături de greviști au venit și marinarii de pe vasele comerciale. Telegrafiștii au trimis departe, în spațiu, înflăcăratul apel de luptă, și vasele italiene din New York, Melbourne, Dakar și alte porturi, au încremenit ca niște monștri de oțel fără viață.

Peste două milioane de muncitori italieni au declarat grevă. Și în rîndurile lor, curajoși și hotărîți, au luptat și copiii atît de greu încercați ai Italiei. Ei au purtat pe străzile orașelor pancarte de luptă care glăsuiau: „Nu ne concediați părinții! Afară cu rachetele atomice! Vrem să trăim omenește!".

Și cuvintele acestea ajung peste ocean, la urechea neguțătorilor de moarte din S.U.A., care văd cu groază cum li se duce de rîpă negustoria.

V. MANUCEANU

reportaj · Știri · informații · NOUTĂȚI · TEHNICE · reportaj

Ce a însemnat 23 August pentru știința romînească

Succese importante ale industriei chimice

Trăim în veacul cînd omul a reușit să supună materia celor mai uluitoare transformări, de neînchipuit într-un trecut nu prea îndepărtat.

Chimia a devenit o armă puternică în mîinile oamenilor în lupta lor pentru cunoașterea, cucerirea și transformarea naturii înconjurătoare.

Aproape că nu-ți vine să crezi că din cărbune, apă și var, gaz metan sau petrol se pot produce trainicile fibre textile, mase plastice care să servească drept materie primă pentru țesături felurite și tricotaje de calitate superioară.

Dar în vremurile noastre, chimiștii au reușit să producă cu proprietăți noi, deosebit de valoroase, materiale inexistente în natură.

„In țara noastră, tînăra industrie de fibre sintetice, născută în anii puterii populare a înregistrat importante realizări, a declarat unui redactor al gazetei noastre Dr Gavril Mureșanu — Directorul Institutului de cercetări chimice din Capitală. Acestea au fost posibile numai datorită drumului nou, luminos deschis științei noastre de către 23 August — moment de uriașă cotitură în viața poporului nostru.

In trecut, în țara noastră nu a existat nici un institut de cercetări chimice. Guvernanții Romîniei burghezo-moșierești, neinteresați în dezvoltarea științei n-au creat nici un fel de condiții cercetătorilor pentru desfășurarea unei munci științifice creatoare. Numai în anii de după 23 August, cînd oamenii de știință se bucură de prețuire și grijă în statul nostru democrat-popular, aceștia au putut să-și îndrepte cercetările lor spre rezolvarea unor probleme generale ale economiei și științei țării.

Institutul nostru este prima realizare de acest fel din țară. Inzestrarea acestuia cu aparatură modernă, avînd la dispoziție condițiile cele mai bune de muncă științifică, a făcut posibilă desfășurarea unei bogate activități creatoare. Cercetătorii noștri au adus și continuă să aducă un însemnat aport la elaborarea procesului tehnologic pentru producerea caprolactamei din care se fabrică relonul — un produs similar capronului sovietic, nylonului american, perlonului german sau silonului cehoslovac.

In laboratoarele institutului nostru s-a pus la punct un procedeu pentru fabricarea altor fibre numite teron. In urma rezultatelor bune care s-au obținut în cercetările fibrelor de acest fel este în curs de construcție o uzină experimentală pentru producerea acestora. Producția de fibre sintetice la noi prezintă mari perspective de dezvoltare.

Este, de altfel, cunoscută astăzi, în întreaga țară, remarcabila realizare a regimului democrat-popular, Fabrica de fibre sintetice de la Săvinești.

Toate aceste realizări în domeniul industriei de fibre sintetice, industrie care s-a născut și crește odată cu tînăra noastră Republică au fost posibile numai datorită grijii deosebite a Partidului Muncitoresc Romîn cu care sînt astăzi înconjurați oamenii de știință, a creării condițiilor la care nici nu puteau visa aceștia în trecut.

Cercetările noastre în acest domeniu pasionant continuă. Vom produce noi și noi tipuri de fibre sintetice cu însușiri deosebite, în așa fel încît nevoile crescînde ale populației să fie și mai mult satisfăcute cu produse la nivelul tehnicii moderne.

Avîntul pe care l-a luat în ultimii 15 ani munca științifică în țara noastră, realizările în diferitele ei domenii, ca și în domeniul chimiei au fost posibile numai datorită condițiilor de cercetare remarcabile create de puterea populară. Oamenii de știință răspund cu devotament grijii deosebite cu care sînt înconjurați în statul nostru, străduindu-se să-și aducă toată priceperea și contribuția la dezvoltarea continuă a științei romînești.

Fotografia de mai sus înfățișează un aspect din munca de cercetare științifică în laboratorul chimic central de la Fabrica de fibre sintetice din Săvinești.

NOUTAȚI TEHNICE DIN U.R.S.S.

CEL MAI MARE LAMINOR DIN LUME

La Novo-Kramatorsk e în curs de fabricare o instalație pentru laminare. Acest laminor va fi cel mai mare din lume. El va produce 4.500.000 tone de oțel laminat pe an! Pentru instalarea celor 300 de mașini din care este compus, se construiește un atelier de 1 km lungime.

„VAGONUL ZBURATOR"

Un camion cu o încărcătură grea s-a împotmolit într-o zi ploioasă pe un drum impracticabil. Helicopterul „YAK-24" numit deseori „vagonul zburător" trimis de urgență pe locul accidentului, apucă camionul cu niște dispozitive speciale, îl ridică în aer și-l transportă pe drumul cel bun.

„PUMNUL DE OȚEL"

„Pumnul de oțel e o nouă mașină sovietică care poate să „apuce" și să smulgă o jumătate de tonă de pămînt, la fiecare 40 de secunde.

Mașina a fost construită pentru a efectua cele mai grele lucrări din mină: forajul puțurilor.

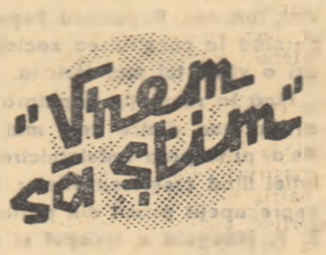
Comanda se face de la distanță, așa că pe șantier nu e nevoie de oameni.

Acest încărcător pneumatic poate fi folosit și la alte lucrări.

„SVAM"

La uzinele de materiale plastice din Leningrad se pot vedea plăci și tuburi fabricate dintr-un material extrem de ușor și solid, care a primit numele de la fibrele de „Svam" impregnate cu rășină sintetică. Din „Svam" se fac caroserii de automobile, izolatori electrici și chiar piloni pentru mine.

Acum, se proiectează în U.R.S.S., construirea primei uzine pentru producerea pilonilor de mină din „Svam".

Cum se cultivă cartofii dulci în China?

...ne întreabă pionierii clasei a IV-a din satul Obislov, raionul Titu, Zontea Constantin din Bîrlad și alți cititori care au văzut fotografia publicată în gazeta noastră din 7 mai. Cum s-a putut obține uluitoarea cifră de 7.500.000 kg de cartofi la hectar, veți afla în acest număr.

★

Această izbîndă, unică în istoria agriculturii a fost obținută în comuna Dasi din județul Fan'i și bineînțeles că recolte cu totul neobișnuite ca acestea nu sînt obținute cu metodele cunoscute. Iată despre ce este vorba. O parcelă cultivată cu cartofi dulci ca cea din Dasi pare de departe un deal înverzit sau o casă acoperită de verdeață. Vizitatorul care pentru prima oară întîlnește o asemenea cultură se întreabă nedumerit: cîte plante de cartofi ar trebui să crească pe o parcelă ca să dea o asemenea recoltă? Desigur, uimitor de multe, și dacă e așa, cum pot să încapă pe suprafața respectivă atîtea plante ca să se poată dezvolta cartofii?

Rezultatele de pe parcela experimentală din Dasi au dat răspuns la toate aceste întrebări. Acolo, pe o suprafață de 1,05 mu (1 mu = 1/15 ha) s-au săpat 7 terase în trepte cu o înălțime de 8 ci (1 ci = 1/3 metru). Pe fiecare terasă s-au cultivat 6000 de plante de cartofi deci în total 42.000 de plante. Fiecare plantă dă anual 25 țzini de cartofi dulci (1 țzin = 1/2 kg) și ținînd seama că periodic cuiburile de cartofi buni de cules se scot și locurile rămase goale se completează prin sădirea de noi plante, se poate realiza într-un an pe un mu de pămînt 1.050.000 țzini de cartofi, adică 7.500.000 kg la hectar.

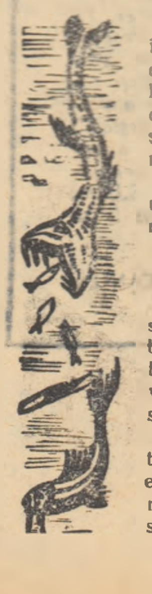
Specific pentru felul în care este lucrată această parcelă este faptul că plantele nu sînt sădite pe suprafețe plane, ci pe ridicături de pămînt tot mai înalte care îngăduie cu mult lărgirea suprafeței cultivată. Pe terasele înalte de pămînt se pun și cîte 4 rînduri de araci de bambus în formă de piramidă pe care se sprijină tulpinile dese și puternice ale cartofilor. In felul acesta îngrășămintele sînt bine absorbite de tuberculi, planta se expune mai mult razelor solare sub a căror acțiune se intensifică asimilația.

Metoda depunerii îngrășămintelor în anumite puncte denumită de cultivatori „injectare", este foarte interesantă. Datorită acesteia cartofii sînt atrași să crească acolo unde doresc oamenii.

Iată pe scurt cum se cultivă cartofii dulci în China. Această biruință a omului asupra naturii a fost posibilă în China datorită forței creatoare a maselor populare, înaltului lor nivel științific.

CERCETĂTORUL „CONTINENTULUI ALBASTRU" transmite...

„Severeanka" primul submarin din lume pus în slujba științei, brăzdează de cîtva timp adîncurile mării Barenț. Despre acest adevărat laborator submarin al Institutului Unional de cercetări științifice în domeniul pisciculturii și oceanografie din U.R.S.S. ați aflat amănunte într-unul din numerele noastre apărute.

„Severeanka" pornit să dezvăluie tainele uriașului „continent albastru" a făcut comunicări asupra primelor descoperiri.

„Vorbăreț ca o scrumbie".

Aparatura specială cu care este înzestrat submarinul a făcut posibilă înregistrarea pe bandă de magnetofon a „vocii" scrumbiilor. Deci cine mai poate să spună cunoscutele cuvinte: „tace ca peștele" !? Poate că în curînd se va spune „vorbăreț ca o scrumbie" !

Această descoperire este deosebit de importantă pentru pescari întrucît se poate stabili exact locul unde se află bancul de pește. Și nu numai atît, ei pot afla și ce fel de pește s-a adunat într-un singur loc. Aici intervine tehnica perfecționată care este folosită în aceste cercetări. De pildă, cu ajutorul hidrofonului care este un aparat mic, semănînd cu o țigară de foi, se pot prinde cele mai slabe sunete. El prinde chiar și sunetele a căror vibrație este egală cu presiunea produsă de un țînțar așezat pe mînă. Aceste vibrații sînt apoi amplificate de lămpi electronice. Și astfel după „vocea" peștilor se poate stabili specia lor. Sunetele emise de scrumbii seamănă cu ciripitul vrăbiilor, „vocea" peștilor numiți corbi de mare, care sînt și cei mai „vorbăreți", cu un răpăit slab de tobă, iar peștii heringi produc un fel de huruit.

Studiind obiceiurile faunei maritime se poate crea o tehnică din ce în ce mai perfecționată pentru obținerea unei recolte cît mai îmbelșugate de pește.

Care e secretul?

Oamenii de știință de pe „Severeanka" studiind „vocea" peștilor vor să afle și care este secretul acestor semnale. Ei vor să știe dacă cu ajutorul acestor sunete peștii transmit semnalele de pericol așa cum fac păsările sau își dau de știre că au găsit hrană. Cercetările se fac cu ajutorul celor mai perfecționate instalații. Pe bordul navei submarine sînt instalate reflectoare puternice, o instalație de televiziune, dispozitive de fotografiere și cinematografiere, sonde acustice și felurite alte aparate. Cu ajutorul lor se fac măsurători exacte asupra temperaturii apei, a procentajului de oxigen și sare din apă, într-un cuvînt tot ceea ce dă posibilitatea să se stabilească condițiile de mediu în care trăiesc organismele vii în mări și oceane.

Cercetările și experiențele care s-au făcut pînă acum cu privire la „vocea" unor pești și anume a corbilor de mare au adus lumină în ceea ce privește prima parte a întrebării: peștii nu-și semnalează între ei pericolul. Dar prin sunetele emise își dau oare de știre că au găsit hrană? La această întrebare nu s-a dat răspuns deocamdată. Fără îndoială însă că va fi aflat și acest secret al vocilor ce vin din adîncurile „continentului albastru".

În vacanță,

cît mai mult sport!

După un an de școală în care v-ați străduit cu toții să învățați cît mai bine, au sosit și minunatele zile ale vacanței de vară. Mulți v-ați propus să mergeți în excursii, să organizați jocuri, să mergeți în alte localități, să activați în cadrul taberelor locale.

Oriunde v-ați afla, însă, sportul vă va putea ține plăcută tovărășie, în el veți putea găsi un mijloc de recreare și de desfășurare a unei activități cît mai atrăgătoare. Prin sport sănătatea voastră se va întări, iar mușchii se vor oțeli.

Desigur că vara, cel mai îndrăgit sport este înotul, a cărui practicare este indicată de la cea mai fragedă vîrstă. In multe orașe din țară, printre care — București, Arad, Timișoara, Constanța, Tg. Mureș, Reșița, Oradea, natația se poate practica in mod organizat, in cadrul centrelor de înot. Aici, precum și în multe din apele curgătoare, copiii pășesc pentru prima oară pe calea măestriei sportive. Soarele, apa, precum și mișcările de inot, contribuie la dezvoltarea armonioasă a tuturor funcțiunilor organismului.

De asemenea, atletismul, este o disciplină sportivă care poate fi practicată în condiții mult mai ușoare. Probe de viteză și semi fond, săriturile în lungime și înălțime, se pot practica pe baze sportive. Alergările fortifică organismul, asigură rezistența pe distanțe medii. Aruncarea greutății și a discului — întărește mușchii.

Varietatea probelor, face ca atletismul să fie un sport multilateral, accesibil tuturor copiilor și tineretului.

Și jocurile sportive (volei, fotbal, handbal, baschet) contribuie în mare măsură la dezvoltarea organismului, la formarea unor deprinderi necesare constructorilor de mîine ai socialismului în patria noastră.

Multe terenuri sportive, piste de atletism și bazine de înot vă stau la dispoziție. De asemenea, mici baze sportive vă puteți construi și voi, în apropierea taberelor. Nu mai rămîne decît ca voi, dragi copii, să vă alegeți acea disciplină sportivă către care vă simțiți mai mult atrași.

Faceți în vacanță cît mai mult sport.

Prof. **VLADIMIR AGARICI**
șef al catedrei de natație
Școala sportivă de elevi
București

Jocuri sportive

Lupta cocoșilor

Jucătorii se împart în două echipe. Din fiecare echipă se alege un jucător. Cei doi se așează într-un cerc trasat pe pămînt avînd diametrul de 2 m. Jucătorii trebuie să țină miinile la spate și, sărind într-un picior, să caute, fiecare în parte, să-și impingă adversarul cu umărul, pină cind va izbuti să-l scoată din cerc. Apoi, locul lor în cerc este luat de a doua pereche, ș.a.m.d Cîștigă echipa care are un număr cît mai mare de invingători.

REGULILE JOCULUI

1) In timp ce sare, jucătorul își poate schimba piciorul, însă nu prea des;
2) In timp ce sar, jucătorii trebuie să țină mîinile la spate. Durata întrecerii nu trebuie să depășească 30 de secunde.
3) Perechile se alcătuiesc din pionieri de aceeași greutate și înălțime.

Jocul cu coarda

Este un joc foarte antrenant. Il îndrăgesc mai mult fetele. Dar nu e rău dacă și băieții ar încerca să-l invețe...
Mai jos vă prezentăm 3 imagini ale jocului cu coarda.

„CAMPIONII"

Echipa a luat ființă abia în primăvară. Cu toate acestea are la activul ei o mulțime de victorii obținute în cadrul . Spartachiadei pionierilor și școlarilor. Toți jucătorii au luptat cu avînt pentru victorie, pentru onoarea echipei.

Întîiul meci

Cite pregătiri s-au făcut atunci! Echipa încă nu era formată. S-a disputat la iuțeală, un campionat între clase și, din rîndul numeroșilor jucători prezenți pe stadion, au fost selecționați 15. Dar cei mai buni. Apoi au început antrenamentele... Fixarea locurilor în echipă, invățarea regulilor jocului de fotbal, trasul la poartă, atacarea reglementară a adversarului, schimburi rapide și precise de mingi și de locuri pe teren — toate acestea au cerut din partea jucătorilor multe eforturi. Nici unul dintre ei însă n-a dat înapoi. Iar primul meci din cadrul etapei raionale a Spartachiadei pionierilor și școlarilor, la jocuri sportive, disputat cu echipa Școlii de 7 ani nr. 33, a însemnat și prima victorie. Toată echipa s-a comportat bine. Jucătorii și-au înfrînt emoțiile, au luptat pentru orice minge, au jucat frumos. Și pînă la urmă au cîștigat cu scorul de 3—1.

O dublă victorie

Au urmat apoi și alte meciuri. Echipa se comporta din ce în ce mai bine. De la antrenamente nu lipsea nimeni. Între jucători s-a legat o strînsă prietenie. Participau, alături de ceilalți pionieri, la toate activitățile inițiate de unitate, la ore erau disciplinați, cu învățătura o duceau bine. Odată însă, s-a întîmplat un lucru nu tocmai plăcut. Profir Gheorghe — sau Gică, cum îi spun prietenii— a luat un patru la fizică. Tovarășii lui de echipă n-au întîrziat să-l ia la zor...

— In definitiv, ce vă privește pe voi? a „sărit" Gică. Treaba mea, eu rămîn corigent, nu voi!...

Dar băieții nu s-au lăsat.

— Gîndește-te și tu, Gică: ai luat un patru la fizică... Mîine cine știe ce mai faci?... Știi doar că cei cu note mici n-au voie să joace.

— A, mă dați afară din echipă?... Ei bine, să vreți voi și eu n-am să mai joc!

Și cu asta discuția s-a terminat. In meciul cu echipa Școlii de 7 ani nr 57, in poartă a apărut altcineva: Pirujinschi Nicolae. „Lasă, gîndea inciudat Gică, îi vedem noi ce-o să facă!"... Numai că și acest meci a fost cîștigat tot de cei de la Școala medie nr. 29. Și încă cu 4—0!...

Cîteva zile la rînd, Gică n-a mai apărut, ca de obicei, pe șoseaua Pantelimon. Băieții s-au cam mirat. Însă și mai mult s-au mirat cînd au fost acasă la el. Gică își făcea temele împreună cu Titi Bugeanu, căpitanul echipei. Rezultatul?... Chiar a doua zi, Gică a luat un nouă la fizică. Iar victoria obținută în meciul următor a avut o dublă semnificație: calificarea pe mai departe a echipei și reintrarea lui Gică în formație.

★

Am stat de vorbă cu Bugeanu Constantin, căpitanul echipei. El joacă centru atacant. Este înalt, bine făcut. La examenul de absolvire a clasei a VII-a a luat numai note bune.

— Dar ceilalți jucători? — l-am întrebat noi.

— Toată echipa a terminat anul școlar, fără nici un „gol"...

— Cu antrenamentele cum stați?

— De cînd am ieșit primii pe Capitală, la fotbal, ne antrenăm de 3 ori pe săptămînă. Vrem ca la finala pe țară a Spartachiadei, să ne prezentăm cît mai bine și, cine știe, poate chiar să cîștigăm locul I.

Noi le urăm succes!

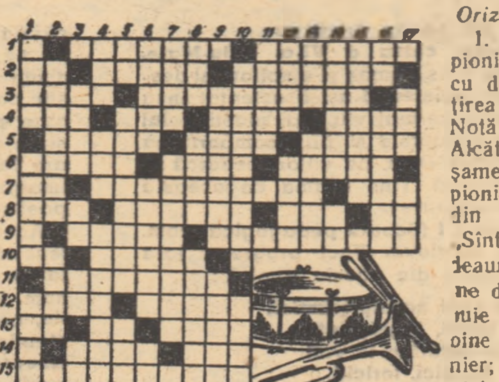
EMIL DOBRESCU

Toți jucătorii sînt „În formă". Se vede și din această imagine de la ultimul antrenament al echipei.

CONCURS DE JOCURI

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

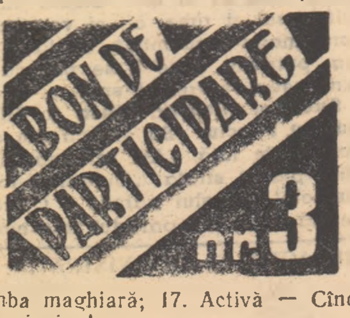

Orizontal:

1. Pentru ele pionierii muncesc cu drag — Împărțirea unei rigle; 2. Notă muzicală — Alcătuiesc un detașament — La ea pionierii răspund din toată inima: „Sînt gata întotdeauna!"; 3. Nume de fată — Trebuie să-l cunoască oine fiecare pionier; 4. Nici mie, nici lui... — Pionierii îl fac, prin intermediul notelor bune, celor care le asigură o viață fericită — Așa spui cînd îți adormi surioara mai mică — Strigi; 5. Loc unde și pionierii pot învăța călăria—Trecătoare în Apeninii Italiei—Așa e cravata de pionier; 6. Cuvînt din vocabularul lui Ivan Turbincă—„Pe locuri, fiți... plecați!"—Insulă în golful California — 7. Alexandru! — Din el fac parte pionierii aceleiași clase — Diminutiv feminin; 8. Stăpînul junglei, în ...buzunarul meu! (pl.) — Cînd e de perete se află în fiecare detașament (pl.) — Uniunea Internațională a Studenților — Plantă textilă, pe care micii naturaliști o prețuiesc; 9. Locuitoare din R.A.U. (pl.) — Se desfășoară în cadrul Spartachiadei pionierilor și școlarilor, dar și la curățenie, disciplină ori acțiuni patriotice; 10. Tuns! — Vîrstă; 11. Mai mult decît colegi; 12. Așa devin pionierii prin sport — Arcuit; 13. Olga Teodorescu — Stibiu — Nume masculin rusesc; 14. Se află și pe stema patriei noastre — Spațiu; 15. Pionierul îl rostește în mod solemn, atunci cînd primește cravata roșie.

Vertical:

1. Al unității de pionieri ajută mult activitatea pionierească (neartic.) — E al pionierilor și cuprinde nenumărate cercuri unde ei duc o activitate interesantă — Atribut pionieresc... sonor!; 2. De cele mici, pionierii îngrijesc în cadrul concursului micilor naturaliști — Statură; 3. Pionierii nu irosesc nici măcar unul singur fără folos — Servește — Sau... altfel! Silviu Georgescu; 4. Comandant turc — Se face la cravata de pionier — Apare și pentru pionieri; 5. Radu Roșca — Reprezentată — Culoare; 6. Ii caracterizează pe pionieri — La munte, la mare sau chiar în orașe și sate, răsună, vara, de cîntece pionierești — Asia!; 7. Supra, peste, mai mult decît — Scriu în gazete și despre activitățile pionierești; 8. Aluniță — Locuințe — Opriri prevăzute în timpul unei excursii pionierești cu vaporul; 9. Cuprinde două sau mai multe detașamente (pl.) — Personaj mitologic, căpetenia argonauților; 10. Se întocmește la sfîrșitul Cupei „Scînteii pionierului" — Pionierii îl țin în marș. 11. Republica africană; 12. Joc de... pietre — Din el sînt făcute franjurile drapelului unității; 13. Localitate în Japonia — Porție; 14. Unul dintre conducătorii revoluției franceze din 1789 — Scandiu; 15. Cei mai tineri alcătuiesc formațiile pionierești de teatru, cor, dansuri; 16. Nota a doua — E scrisă în limba maghiară; 17. Activă — Cînd împlinești nouă, poți deveni pionier!

Așa au luptat și au murit eroii din „Tînăra Gardă"

Date noi despre organizația ilegală a comsomoliștilor din Krasnodon

Nicicînd nu va uita poporul nepieritoarele fapte de eroism ale membrilor organizației ilegale a comsomoliștilor „Tînăra Gardă", care și-a desfășurat activitatea în Donbas, în timpul ocupației fasciste. Bărbăția, eroismul și dîrzenia tinerilor patrioți vor sluji întotdeauna drept exemplu pentru întreg tineretul nostru. Numele neînfricaților tineri, membri ai „Tinerei Gărzi", care și-au jertfit viața pentru fericirea și libertatea patriei lor, vor rămîne în veci în inimile generațiilor viitoare. In același timp, călăii care au săvîrșit bestialul asasinat asupra tinerilor eroi din Krasnodon, vor rămîne blestemați pentru totdeauna.

In înspăimîntătoarea tragedie de la Krasnodon, a jucat un rol important ticălosul trădător de patrie, Vasili Podtînnîi, vîndut fasciștilor. Fost locotenent în Armata Roșie, el s-a predat fasciștilor chiar în cursul primei bătălii și a trecut de bună voie în slujba lor. Devenind comandant al secției de poliție din satul Pervomaika, iar mai tîrziu locțiitor al șefului poliției orașului Krasnodon, Podtînnîi a condus acțiunile pentru arestarea membrilor „Tinerei Gărzi". El a interogat personal mai mulți membri ai „Tinerei Gărzi", i-a torturat și i-a schingiuit.

Cînd trupele Armatei Sovietice au intrat în Krasnodon, Podtînnîi a reușit să fugă. Timp de 16 ani, lupul s-a ascuns sub piele de oaie. A rătăcit pe pămîntul Țării Sovietice, sub nume împrumutate, schimbîndu-și mereu ocupația și domiciliul. In ultimul timp, Podtînnîi se angajase ca îngrijitor de vite într-unul din sovhozurile din regiunea Stalino. Călăul spera că va reuși să se sustragă pedepsei care-l aștepta pentru crimele săvîrșite de el.

N-a reușit însă! Organele securității de stat l-au descoperit, l-au demascat pe asasin și l-au dat pe mîna justiției. Zilele trecute, tribunalul regional Stalino a pronunțat împotriva acestui asasin un verdict sever și drept. Anchetarea lui Podtînnîi a durat aproape trei luni. Puși în fața unor dovezi zdrobitoare, Podtînnîi și complicii săi s-au văzut nevoiți să spună tot adevărul despre ultimele zile de groază petrecute de membrii „Tinerei Gărzi" în celulele poliției. In cadrul anchetei, au fost deszvăluite noi fapte din activitatea „Tinerei Gărzi", au fost stabilite împrejurările în care au pierit neînfricații ilegaliști. Publicăm după ziarul sovietic „Komsomolskaia Pravda" un documentat articol în legătură cu toate acestea.

Se știe, că din ziua în care a apărut prima foaie volantă purtînd scurta și mîndra semnătură „Tînăra Gardă", toată poliția orașului a intrat în panică. Hitleriștii răscoleau tot orașul, cercetau bănuitori pe fiecare trecător. Totuși, ei nu au reușit să dea de urmele curajoșilor ilegaliști care le aruncaseră provocarea la luptă.

Intre timp veneau mereu știri noi: pe turla minei nr. 1 bis, a fost arborat un drapel roșu; sentinelele care păzeau lagărul de prizonieri au fost atacate; pe drumul spre Lugansk a fost plasată o mină. O coloană germană de autocamioane încărcate cu muniții a dat peste ea și apoi două zile și două nopți după aceea au bubuit explozii în marginea orașului.

TRADATORII LA LUCRU

Intr-o dimineață mohorîtă de toamnă, la comandamentul raional al jandarmeriei din Krasnodon, a sosit șeful poliției regionale germane, Ernst Emil Renatus. Mic de statură, gras, cu o imensă burtă rotundă, strînsă cu o centură lată, el începu să alerge prin cabinet cu picioarele lui scurte, și bătu înfuriat cu pumnul în masă:

— Neputincioșilor! Nu sînteți în stare să puneți mîna pe un pumn de puști! Vă trimet pe toți în linia întîia a frontului! La Stalingrad vă trimit!

Șeful poliției orașului, Solikovski, chemat urgent la comandamentul jandarmeriei, stătea în poziția de drepți într-un colț și-l privea cu slugărnicie pe „marele șef". Renatus se apropie, îl prinse de un nasture, îl trase către el și sîsîi cu furie, schimonosind cuvintele rusești:

— Iți dau trei zile! Ințelegi? Drei Tage — și îi întinse trei degete răsfirate, scurte și acoperite cu un păr roșcat. Dacă partizanii nu vor fi prinși...

Șeful poliției regionale făcu un gest sugestiv care însemna strîngerea lațului în jurul gîtului lui Solikovski.

In aceeași zi, comandanții de secții au fost convocați la poliția orașului. Agitînd în mînă cravașa, de care nu se despărțea nici ziua, nici noaptea, Solikovski le repetă cuvînt cu cuvînt tot ce auzise de la șeful poliției regionale, adăogînd de la sine cîteva înjurături.

— Vă omor în bătaie, nemernicilor, dacă nu mi-i veți aduce pe cei ce au semnat foaia volantă! Să mi-i aduceți aici vii sau morți!

După ce au primit această săpuneală, și, o dată cu ea, un instructaj amănunțit, polițaii au început să părăsească biroul. O dată cu ceilalți polițai, se îndreptă spre ieșire și Podtînnîi, comandantul satului Pervomaika.

— Stai puțin... — îi spuse Solikovski.

Podtînnîi a povestit în fața Tribunalului convorbirea pe care a avut-o cu șeful poliției.

Scoțînd din ladă un pachet cu țigări de foi nemțești ieftine, șeful poliției aprinse fără grabă una, trase cîteva fumuri, apoi îl privi cercetător în ochi pe Podtînnîi:

— Ai fost ofițer în Armata Roșie?

Podtînnîi bătu din călcîie:

— Jawohl! Exact...

— Deci, cunoști milităria, ai mirosit praf de pușcă... Toți aceștia sînt niște ticăloși, — spuse Solikovski arătînd cu scîrbă spre ușă, — la primul foc de armă o vor lua la fugă ca șobolanii. Or, aici cam miroase a carne friptă! Mă înțelegi? Trebuie acționat cu hotărîre, fără menajamente. La Pervomaika partizanii sînt deosebit de activi. Trebuie loviți bine. E clar? Dacă vei ști să le faci față, vei fi recompensat.

In timpul anchetei judiciare, Podtînnîi a mărturisit:

„Am pornit cu tot zelul la acțiune. Am făcut în sat o percheziție în masă. Toți cei pe care îi bănuiam, au fost aduși la poliție. Ii băteam, pentru a-i sili să facă mărturisiri în legătură cu partizanii. Detașamente speciale de polițiști patrulau prin sat zi și noapte. Noaptea organizam pînde la colțurile de stradă pentru a-i prinde pe cei care lipeau foile volante. Dar, toată străduința noastră a fost zadarnică. N-am reușit să-i prindem pe membrii „Tinerei Gărzi"...

„TINARA GARDA" LUPTA!

Intr-o zi, după schimb, un polițist a venit la secție și a raportat că noaptea trecuse în liniște.

— Bine, du-te... — îi spuse obosit Podtînnîi. Polițistul se întoarse către ieșire. Atunci Podtînnîi observă o foaie volantă prinsă pe spatele lui. Pe foaie era scris clar, cu litere de tipar: „LINGAILOR! DEGEABA VA STRADUIȚI. GINDIȚI-VA MAI BINE LA PIELEA VOASTRA. POPORUL SE VA RAZBUNA CRUNT PE TRADATORI. „Tînăra Gardă".

Cele trei zile fixate de Renatus pentru prinderea membrilor „Tinerei Gărzi", trecuseră de mult. Au mai trecut alte trei, apoi de trei ori cîte trei... Șeful poliției regionale chema la telefon Krasnodonul aproape în fiecare dimineață, îi amenința pe polițiști cu împușcarea pentru lipsă de activitate. Solikovski tuna și fulgera. Dar tinerii eroi nu puteau fi prinși...

(din „Komsomolskaia Pravda")

K. KOSTENKO

(Subtitlurile și sublinierile aparțin redacției „Scînteia pionierului").

— va urma —

Cu nețărmurită dragoste și recunoștință privesc tinerii din Krasnodon monumentul ridicat în amintirea nepieritoare a eroicilor comsomoliști din „Tînăra Gardă". Slavă acestor eroi, slavă poporului care le-a dat naștere!

tolba cu scrisori

— Bună ziua, dragii moșului. Astăzi vom sta din nou de vorbă. Inceputul îl vom face cu...

Suciu Maria, clasa a VI-a, comuna Sicula, regiunea Oradea. Cele două poezii ale tale, „Gospodăria" și „Codrul", mi-au plăcut mai ales pentru voiciunea și firescul lor. Felul în care descrii munca din gospodăria colectivă arată dragostea pentru viața nouă a satului tău și dorința de-a contribui, după puterile tale, la înflorirea lui. Te-aș sfătui însă să fii mai atentă în ceea ce privește atît ritmul și rima, cît și vocabularul. Atunci cînd scrii, alege-ți cuvintele, caută-le pe cele frumoase, mai potrivite, care ți se par că exprimă cel mai bine ceea ce vrei să spui.

Stratulat Nicușor, clasa a VII-a, com. Cîmpuri, raionul Panciu. Să știi că am citit cu plăcere și poezia de față, „Am terminat un an de școală". Mi-a plăcut strofa: „Culoarea roșie din cravată / Simbolul sîngelui vărsat, / O voi păstra pe veci curată / Precum partidul m-a-nvățat".

Mai scrie-ne. Te afli pe un drum bun.

Schwartz Alexandru, clasa a VI-a, Satu-Mare, reg. Baia Mare. Și tu scrii frumos și emoționant despre cravata roșie de pionier. M-ași fi așteptat însă ca poezia ta să înfățișeze mai viu, mai plastic felul în care pionierii, prin faptele și prin comportarea lor, își cinstesc cravata. Deci, pe viitor încearcă să te ferești de generalități. Ține seama de această observație și... mai scrie-ne!

Preoteasa Petre, anul I (Școala pedagogică) com. Vișina Veche, reg. Craiova. Faci progrese. Iată cîteva strofe mai reușite din poezia trimisă:

„Iubesc al țării scump pămînt,
Cu munți înalți, împăduriți
Cu steaguri fluturînd în vînt
Și oameni harnici, fericiți.

Iubesc pădurea-nmiresmată,
Și fabrici, sonde și uzine,
Iubesc și munca încordată
A muncitorilor din mine.

Iubesc povața înțeleaptă
pe care-o dă partidul drag,
Și vreau și eu s-o trec în faptă
Pe-al țării noastre scump meleag".

Iancu Gheorghe, satul Malu, raionul Urziceni, reg. București. Prin poezia pe care ne-ai trimis-o ai vrut să descrii o excursie pionierească, cu prilejul căreia ați strîns plante medicinale. Versurile tale nu ne fac și pe noi, cititorii, să simțim ceea ce ai simțit tu, în timpul acelei acțiuni pionierești. Să știi că munca poetică începe tocmai în clipa în care poetul trebuie să exprime o idee, să-i facă și pe alții să simtă ceea ce simte el. Pentru aceasta are la îndemînă multe mijloace: limba literară, imaginea artistică, figurile de stil, experiența sa poetică și desigur, talentul!

Același răspuns îl dau și următorilor alți prieteni ai mei care mi-au trimis poezii: **Făgădaru Melania,** com. Hăpria, reg. Hunedoara; **Bistreanu Aurel,** com. Nițchidorf, reg. Timișoara; **Barbu V. Constantin,** com. Cernătești, reg. Ploești; **Boștină Gh. Constantin.** com. Ciuperceni, reg. Craiova; **Stanciu Gheorghe,** com. Vîrtoape, reg. București; **Pop Eugenia,** com. Șomcuța Mare, reg. Baia Mare; **Banța Eugen,** com. Bujor, reg. Galați; **Vasile Dumitru,** com. Săbăoani, raionul Roman.

Și acum, dragii mei, vă spun la revedere și vă rog ca, în frumoasele zile ale vacanței, să nu uitați nici versurile, nici adresa moșului...

Cu bine,

Moș Toma Poștașul

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel 17.60.10. 17.61.[illegible] Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".